

DÉLMAGYARORSZÁG

»A magyar demokrácia eddig minden problémát megoldott, amely elé a történelem állította!«
(Rákosi Mátyás)

A MAGYAR KOMMUNISTA PÁRT DÉLMAGYARORSZÁGI NAPI LAPJA

IV. évf. 9. sz. ÁRA 40 FILLÉR Szeged, 1948 január 13. Kedd

Jó munka után végetért az MKP III. konferenciája

Megkezdik a tagkönyvcserét a Magyar Kommunista Pártban

Az MKP országos értekezlete második napján a párt szervezeti kérdéseiről és a

Kovács István

tartott referátumot.

— A párt nem öncél, hanem fegyvere a demokráciának és ezért a párt megerősödése az egész magyar nép érdeke — jelentette ki. — Ezt a célt szolgálja a tagsági könyvek kicserélése is.

A továbbiakban kijelentette, hogy ezt az alkalmat fel kell használni a párt ideológiai és szervezeti egységének szorosabbra zárására. Nincs szó tagabb értelemben vett tagrevízióról, egyetlen becsületes embert sem akarunk kizárni, de a tagkönyvcserét fel kell használni arra, hogy a korrump, karrierista, nemzetellenes, nyereszkes, vagy a fasiszta ideológia maradványaitól, fajgyűlölettől, antiszemizmusból, fertőzött tagokat, ha azokat felvilágosító munkával nem lehet kommunistává nevelni, személyre és pozícióra való tekintet nélkül eltávolítsák a párt tagjainak sorából.

párttagsági könyvek kicserélésével kapcsolatos feladatokról

— Ezek a szempontok eddig is érvényben voltak a Kommunista Pártban — hangsúlyozta az előadó — és továbbra is érvényben maradnak, a könyvcseré csak alkalmat ad annak fokozott érvényrejtetésére.

A továbbiakban bejelentette, hogy a tagnyilvántartást központosítják és ezennel minden tagkönyvet a párt főtitkára, Rákosi Mátyás ír alá.

Majd a hallgatóság viharos lelkesedése mellett ünnepélyesen átadta az első tagkönyvet Rákosi Mátyásnak. Az új tagkönyvekben a párttagság idejét is újból megállapítják, amennyiben a tagsági időbe beszámítják az illegálisban eltöltött időt, a Szociáldemokrata Pártból átlépteknél pedig a másik munkáspártban eltöltött mozgalmi múltat is.

A munka hősei

Kovács István ezután hangsúlyozta, hogy az üzemi szervezetek központi kérdésévé a munka termelékenységét kell tenni, munkaversenyeket kell szervezni.

— A munka hőseinek kell az ország legismertebb, legtisztább embereinek lenniük! — jelentette ki. — Az öntudatos munkást elsősorban az halálozza meg, miképpen veszi ki részét a termelésből.

Ezután a demokrácia eddigi sikereit és a még meglévő nehézségeket ismertette és megállapította, hogy sikereink sokkal nagyobbak, mint nehézségeink, mert a nehézségek csak átmenetiek, a sikerek azonban állandóak és véglegesek. A munkásegységről szólva hangsúlyozta, hogy az nemcsak a pártvezetőség ügye,

hanem az egész párttagságé és minden kommunistának szüntelenül azon kell fáradoznia, hogy minél barátságosabb, minél szorosabbá tegye az együttműködést a szociáldemokrata elvtársaival.

Kovács István a továbbiakban belső szervezési kérdésekről beszélt.

Nagy ünnepségekben részesítette az értekezlet Kádár Jánost, aki szervezeti kérdésekkel és Rajk Lászlót, aki a közgazdasági problémáival foglalkozott nagyjelentőségű hozzászólásában.

A hozzászólások és az előadó zárószavai után az értekezlet lelkes hangulatban ért véget.

A kétnapos értekezlet felhívásából a következőket hoztuk:

Révai József

elvtárs hozzászólása elején rámutatott arra, hogy a Kommunista Párt céltudatos munkája mellett a munkásegységnek köszönhető, hogy a magyar munkásosztály a demokrácia vezető ereje lett. A választások óta a munkásegység megjavult, de nem szünt meg a munkásegység válságát kiváltó okok, mert a jobboldal befolyása nem szűnt meg a Szociáldemokrata Párt vezetésére.

Az amerikai imperializmus három erőre támaszkodik: a katolikus reakcióra, a régi és új fasiszmusra és a jobboldali szociáldemokratákra.

A szociáldemokrata jobboldal éppen ezért különösen veszélyes, mert rajta keresztül a

hazai és külső reakció még befolyást gyakorol a demokrácia politikájára, sőt bizonyos fokig a kormányzatra is.

Révai elvtárs itt példákkal illusztrálta a szociáldemokrata jobboldal politikáját. Utalt többek közt a Péti Nitrogénművek esetére, ahol az üzemi vezetői milliókkal károsították meg az államot, ugyanakkor, mikor az igazgatóság elnöke, aki mindezekért felelős,

Kelemen Gyula államtitkár a szociáldemokrata jobboldal egyik vezetője.

Ha a Szociáldemokrata Pártban belül a jobb- és baloldali közti harc nem a jobboldal teljes vereségével, hanem valamilyen kompromisszummal végződik, ez jeladás lesz a többi reakciós erőnek arra, hogy új harcot kezdenek a

népi demokrácia ellen. Ezért kívánunk mi szociáldemokrata elvtársainknak teljes sikert harcukban. Minél inkább kompromisszum nélkül viszik ezt a harcot, annál inkább erősebb lesz a Szociáldemokrata Párt is.

Ezután Révai elvtárs az ugynevezett fúzió kérdéséről beszélt.

— Ezt a kérdést nem azért vetettük fel, hogy bomlasztjuk a Szociáldemokrata Pártot, hanem azért, hogy az egységfrontnak muljón és jelenen túl megmutassuk a jövőjét is. Az egyesülés kérdése azért vált ki olyan izgalmat testvérpártunkban, mert az egyesülés kizárja a jobboldal való kompromisszumot.

Egy baloldali vezetés alatt álló Szociáldemokrata Párt szemében az egyesülés kérdése megszűnik harci kérdés lenni

és a két munkáspárt egymáshoz való szerves, állandó, mindehnapi közeledésének a kérdése lesz. Ehhez az kell, hogy: 1. a testvérpárt vezetésében ne legyen szava a jobboldalnak, 2. folytassuk a két párt szervezetei között a merev válaszfalak lebontását közös pártnapok, taggyűlések, vezetőségi ülések rendszeresítésével. Rá kell térnünk arra, hogy a két párt együttműködésének biztosítására valamiféle állandó közös vezetőszeret teremtsünk. 3. Biztosítani kell az ideológiai közeledést is előadójával a pártiskolákban, közös pártiskolákkal, a munkásegységfront közös sajtójával. 4. ki kell kapcsolnunk az ellenségeskedő versengést, a pozíciókért való marakodást és végül közös frontot kell alkotni az imperialisták ellen, az imperialista jobboldal szociáldemokrata ügynökei ellen. Ez a munkásegység és egyben a magyar demokrácia megszilárdításának útja.

Pálfi György

elvtárs, altábornagy rámutatott arra, hogy

a hadsereg legyen a dolgozó nép fegyveres ereje, melyet többé nem lehet a nép ellen felhasználni.

Hadseregünket fejlesztenünk kell nemcsak korszerű felszereléssel, hanem a régini magassabb színvonalú tiszti és tiszt-helyettesi kar kinevelésével is. Mi békét akarunk, de éppen azért, mert tudjuk, hogy a békét még jelentős erők veszélyeztetik, fel kell készülnünk arra, hogy fegyveresen is meg tudjuk védeni.

Dögei Imre

elvtárs, az UFOSz főtitkára

az újgazdák legfőbb feladatairól, a többtermelés mozgalmába való bekapcsolódást jelezte meg.

A demokráciának ebben segíteni kell a parasztságot. De akik erre a segítségre méltatlanok és a kapott földjüket meg-

műveletlenül hagyják, azoktól a földet el kell venni. A falusiakat panaszokdnak, de legtöbb-ször ok nélkül. Ritka az az újgazda, akinek legalább egy lábasjósága ne lenne. Az állatállományunk növekedése mutatja a gazdátársadalom jelentős anyagi megerősödését.

Kovács István beszámolójához hozzászólt Kővi Béla, aki a hároméves terv részletfeladatainak fontosságát méltatta.

Hollós Ervin elvtárs rámutatott arra, hogy jelentős előrehaladás történt az ifjúsági egység megteremtése terén. A főiskolai hallgatók, középiskolások és ifjúságunk után most kialakulóban van a paraszti ifjúság egységes szervezete is.

Kádár János

elvtárs hozzászólásában hangsúlyozta, hogy

pártunkban van a magyar nép tömegeinek mélyén élő, de még fel nem fedezett, felszínre nem hozott tehetséges, becsületes emberek óriási tömege.

A reakciós Magyarországon ezeket a tömegeket nem engedték érvényesülni. A mi feladatunk, hogy a nép erőit segítsük és mikor a jövő építéséről beszélünk, feltétlenül számításba vesszük. A magyar jövődől ígéreteinek többsége a mi pártunkban van. A párttagsági könyvcseré kapcsán meg kell nyitni ezeket az új erőforrásokat népünk és hazánk javára. A káderek fejlődésének kulcskérdése az oktatás mellett az, hogy a kommunista kritikát és önkritikát meghonosítsuk pártunkban. Az ellenőrzés- és kritikahány lehetetlenné teszi a politikai fejlődést, alkalmazása azonban a leghatásosabb módja a további emelkedésnek. A hozzászólások után

Rajk László

elvtárs záróbeszédében méltatta a konferencia jelentőségét. Az értekezlet megadta a hároméves küzdelmünk mérlegét és tisztán megszabta az előttünk álló fel-

adatokat. Megállapította, hogy visszavonhatatlanul a népi demokrácia útjára léptünk.

Szétvertük a reakció legfontosabb hadállásait, megerősítettük a munkásegységet és a munkásegység és parasztság szövetségét és ehhez a szövetséghez felzárkóztak a kispolgárság és haladó értelmiség demokratikus rétegei is. A hatalom a dolgozó nép kezében van. Államosítottuk a legdöntőbb iparágakat, a legnagyobb bankokat. A hadsereg a nép hadserege, a rendőrség a nép rendőrsége lett. Magyarországon az európai népek békéjének egyik szilárd támaszpontjává vált. Azonban nem szabad elvesztenünk éberségünket, a reakció erőit, amelyek többek között a katolikus egyház pártjátja mögé bujnak, még nem számoltuk fel véglegesen.

A feladatok között a legnagyobb a munkásegység megszilárdítása. A dolgozóknak meg kell értenük, hogy ez az ország a miénk, a dolgozó magyar népe.

Meg kell erősítenünk a munkásegységet. A jobboldali kihívó magatartása figyelmeztetés számunkra, hogy meg akarják zavarni demokratikus fejlődésünket. Azonban a Magyar Kommunista Párt együtt a Szociáldemokrata Párt becsületes, baloldali tömegeivel és vezetőivel őrti a munkásegység felett.

Az eredmények és azt bizonyítják, hogy a Magyar Kommunista Párt a magyar nép igaz harcosa, 1848 szabadságeszméit a legkövetkezetesebben képviselő nemzet párt.

Legyen büszke mindenki, hogy e pártnak tagja lehet és legyen méltó minden párttag a Magyar Kommunista Párthoz.

Rajk elvtárs beszéde után a konferencia résztvevői több mint 10 percen át éltették Rákosi és Rajk elvtársakat és a központi vezetőség többi tagját. Lelekes hangulatban, az Internacionálé hangjaival zárult be a Kommunista Párt értekezlete.

Ujabb jelentős összegeket kapott Szeged a hároméves terv munkálataira

Hétfőn Szegeden járt az építés- és közmunkaügyi minisztériumból Baranyai Béla számvevőszéki igazgató, Iványi Jenő miniszteri osztályfőnök, Rakoczeai Sándor munkáügyi felügyelő. A városvezetés Gyáni Imre főispánnal, Róna Béla elvtárs, pénzügyi tanácsnokkal, valamint a mérnöki igazgatóság vezetőivel beszéltek meg a következő hónapok szegedi újjáépítési munkatervét. Egyben az országos tervhivatal megbízásából ellenőrizték a kiutalt összegek felhasználását.

A közmunkák keretében január folyamán 150 ember dolgozik a Zákány-, Hétfőzér- és Damjanich-utca járdabontásán, sátfakkal való feltöltésén. Erre 60 ezer forintot irányoztak elő. Az árvédelmi töltéseket 50 közmunkás javítja 20 ezer forintból, a Lugas-utcat és mellékutcait 100 közmunkás rendezi 40 ezer forintból, a Marx-téri állású lebontását 35-en kezdik meg 15 ezer forintból, végül ugyancsak a januári közmunkák

keretében 15 ezer forintból 35-en végzik a rőszkei és nagy-széksői törvényhatósági utak földmunkáit.

A munkanélküliség enyhítésére tehát januárban összesen 150 ezer forintot használnak fel közmunkák keretében.

Ezeket a közmunkákat kívül természetesen januárban is tovább folynak Szegeden a hároméves terv keretében megkezdett jelentős újjáépítési munkák. Ezekre a következő összegeket biztosította az országos tervhivatal:

Az Állami Védőnőképző Intézet javítására kiutaltak 30 ezer forintot, a Baross-gimnázium tetőzetének javítására 30 ezer, a vegyipari iskolára 25 ezer, a felsőipari iskolára 10 ezer, a rendőrtanostály épületére 20 ezer, a rendőrpalota javítására 10 ezer.

A munkásbérház építését is újból folytatják januárban 150 ezer forint kiutalással, a köz-úti híd építéséhez pedig erre a hónapra egymillió 800 ezer forintot irányoztak elő.